

2. ročník DIVADELNÍHO FESTIVALU LUDMILY ČÁPKOVÉ

KROMĚŘÍŽ 29. dubna - 3. května 2009

DIVADELNÍ *kroměřížský* PLK

Čtvrtek 30. 4. 2009

Exkurze do světa modelek s Radmilou Adamovou

Sympatický soubor ze Slavičína se nezalekl brzkých hodin a ve čtvrtek ráno nám předvedl velmi zajímavou hru **Holky Elky**. Šlo o inscenaci na současné téma od české nadějné autorky, proto jsme se chtěli o ní dozvědět něco více.

Hru **Holky Elky** napsala mladá autorka Radmila Adamová z Brna. Text pojednává o světě mladých žen, které chtějí být in, čtou časopis **ELLE** a jsou prostě „skvěLLÉ“ a mají blízko k modelkovskému světu. Radmila Nováková říká, že chtěla vytvořit hru o povrchním světě modelek, a proto začala sledovat módní časopisy, reklamy a dokumentární filmy, zkrátka byla to-muto světu co nejbližší.

Drama **Holky Elky** se hraje hned v několika českých divadlech – v Divadle na Zábřadlji hraje soubor divadla Letí.

Za tuto inscenaci získala Radmila Adamová dokonce Cenu Evalda Schorma za rok 2005.

Hra byla nastudována také v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě, ale s její realizací nebyla spokojena. Její scénář se totiž hraje v značně pozměněné podobě, se kterou ani autorka ne-souhlasila. Další nastudování připravilo divadlo Poprchává.

Kromě hry **Holky Elky** napsala Radmila Adamová ještě hry **Little Sister** nebo **(Come On) Let's Play (Everybody)**. Radmila Adamová je absolventkou Teorie a historie divadla na FF MU v Brně. V letech 1998–2003 působila jako autorka, režisérka a scénická výtvarnice souboru M+M, inscenovala vlastní experimentální texty, například **Jeden den Josefiny**, **Gloria**, monodrama **Pan Bů**.

Michaela Kadlecová

Druhý den festivalu zahájil představením **HOLKY ELKY SemTam-Foru** ze Slavičína (na obou snímcích).

Hrát divadlo je docela adrenalin

Znáte to. To se nějaký odvážlivec na vysokém mostě přiváže k pružnému lanu, stoupne si na okraj propasti, vychutná si tu chvíli napětí, zmobilizuje touhu skočit a vrhne se dolů. Musí to být děsivá a zároveň krásná zkušenost. Překonat svůj vlastní strach je takové malé vítězství nad sebou samým. Naučit se zvládat své emoce a dát jim pozitivní náboj, to je pro život k nezaplacení. Ale člověk se nemusí učit překonávat jen život ohrožující situace.

Zvládnutí ostychu a prezentace svého názoru před cizími lidmi je také užitečné. V tomto případě sice nejde o život jako u nebezpečných sportů, ale umět o něčem přesvědčit ostatní, to také není k zahoezení. Pro mnoho obyčejných smrtelníků je vystoupení před naslouchajícím hloučkem docela problém. Přenést se přes něj, to může být podobný adrenalin jako seskok padákem. Postavit se tváří v tvář reagujícímu publiku chce odvalu.

Proto si zaslouží uznání všichni ti, kteří mají schopnost zaujmout druhé. Je obdivuhodné, když někdo dokáže udržet dlouhé minuty pozornost přihlížejících. A je jedno, zda si tuto pozornost udrží člověk sportovním výkonem, odbornou přednáškou nebo hereckým uměním. Dát prostor lidem, pro které je vlastnost bavit druhé lidskou přirozeností, ale i těm, pro které je vystoupení před publikem jakýmsi adrenalinovým sportem, to je úkolem kroměřížského Divadelního festivalu Ludmily Čápkové. Na prknech Klubu Starý pivovar se vystřídá během čtyř dní 113 ochotnických herců. Ti všichni mají touhu se předvést, ti všichni mají touhu hrát. Po-přejme jim proto, aby přišlo hodně diváků s touhou je vidět.

Antonín Kuzník

A man with light brown hair, a mustache, and a goatee is shown from the chest up. He is wearing a black t-shirt with the text 'SEM TAM FOR' in orange and white. A black backpack strap is visible over his right shoulder. He is holding a small, dark object in his right hand. The background includes a green plant and a white wall.

KA

 KA

Ilona Zámečníková, režisérka z Rožnova: Je to to tady super!

Proč hrajete parodii?

Protože se nám líbil text i téma příběhu.

Komplikuje vám hraní jiný rozměr jeviště?

Tady je problém, že se nedá chodit za horizontem a po stranách. Jsme zvyklí kolem pódia při představení pracovat. Chodíme z různých stran. Tentokrát jsme museli dát všechno do jednoho rohu a to nám překáželo. Ale zas musím říct, že už jsme hráli i v horších podmínkách. Nemůžeme říct, že se nám to kvůli pódium nepovedlo.

Dnes jste publikum rozhodně pobavili. Vnímali jste pozitivní reakce?

Hrálo se nám tu dobře. Takovou atmosféru jsme zažili asi dvakrát. Lidi se smáli skoro celé představení. Bylo to super.

Nominaci na nejlepší herecký výkon si z představení odnesl Marek Španihel za zkrouceného kulhavého sluhu. Nevžil se do své role tak, že se belhá i na odpolední nákup?

Jako Frice myslíte? (smích) To snad ne! On si skutečně tu polohu hledal sám. Inspiroval se ve filmu Mladý Frankenstein. Tam se nám líbila jedna postava, u které jsme se inspirovali. Ale u něj je to i kus improvizace.

Jste prozatím první soubor, kde je vyvážený počet žen i mužů. Je to u vás pravidlo?

Musím říct, že u nás máme nedostatek žen. Ale i u nás je to dost proměnlivé. Co rok, to jiná sestava. Jádrem je v souboru asi pět let, ostatní se střídají. Ale u nás platí, míváme více mužů, méně žen.

Vy hrajete i režírujete. Co vám víc sedí?

Obojí. Je fakt, že bych chtěla mít klid na režii, ale kdyby přišel někdo, kdo by režioval, ráda si zahraji. Nemůžu říct, co mám raději.

Jak dlouho děláte divadlo vy osobně?

Hodně dlouho. Už na střední škole jsem chodila do „dramafáku“. Pak jsem studovala dramatickou výchovu na DAMU. Dá se říct, že se tomu v amatérské sféře věnuji tak patnáct let.

Marek Španihel byl vyhodnocen za roli sluhu Fritze jako nejlepší herec souboru DI GOKNU

Cena za nejlepší kulhání?

Hororová parodie Frankenstein souboru Digoknu z Rožnova pod Radhoštěm zaujala nejen zvláštní barvou hlasu hlavní představitelky Elišky Trličíkové, vyhodnocené posléze nejlepší herečkou, ale také další kuriozitou...

Hned dva mužští představitelé - Štěpán Mach v roli vraždícího monstra Borise i později rovněž vyhodnocený (ale po vyrovnaném a složitém hlasování těsně zvítězlivší jen o mužná prsa) Marek Španihel – totiž perfektně kulhali!!!

Ilona Zámečníková se tak projevila nejen jako režisérka, zdatná představitelka komorné Justýny, ale i jako „kulhací“ choreografka. Že by si ji třeba angažoval nějaký ligový fotbalový tým pro nacvičení hodnověrné simulace zranění po faulech?

(als)

Miloši Formanovi by se nezdáli!

Filmový i divadelní režisér a sběratel Oscarů Miloš Forman odjakživa tvrdí, že v divadelní hře i filmu nemají nikdy vystupovat dva lidé, kteří jsou si dost podobní.

V divadelní frašce Frankenstein rožnovského souboru k této nemilé a pro diváka značně nepřehledné situaci došlo. Představitel profesora Waldmanna Dan Taraba jako by obličejem z oka vypadl Kryštofu Hyvnarovi v roli inspektora Mullera. Herec v úloze hrdinného policisty je sice poněkud vyšší, ale to nemůže v představení, kde se oba protagonisté (mimo závěrečné děkovačky) nikdy nesejdou na pódium společně, vlastně ani pořádně vyjít najevo.

Režisérka Ilona Zámečníková si sice – během besedy a hodnocení představení - povzddechla, že má problém sehnat spíše ženský herecký kádr, ale ani mužů jistě nemá nadbytek. I přesto by se ze svízelné a diváka matoucí situace mohla dostat – stačilo vhodně nalíčit jednoho z obou hereckých „dvojníků“.

(als)

Jeden ze zmíněných „dvojníků“ Dan Taraba v roli profesora Waldmanna

Divadlo Opona ze Zlína předvedlo Poručíka z Inishmoru

Celá hra začíná nešťastným zabitím kocoura...

... vše se ale zvrtné a kvůli smrti kocoura se mezi sebou začnou pobíjet příslušníci IRA...

... ale hra rozhodně nekončí láskyplným hepyendem, jak by se z fotografie mohlo zdát.

VE STÍNU HISTORICKÝCH SOCH

Někteří z hostů festivalu jsou ubytováni v sympatickém penzionu Domov pouze co by Jan Železný kamenem dohodil od epicentra všeho kroměřížského amatérského divadelního dění Starého pivovaru.

Malebný penzion je velice příjemný, pohostinný, domácký, ale současně i citlivě vybaven dřevěným rustikálním nábytkem. Vzdušnost mu dodávají i balkony do ulice a pavlač v zadním traktu.

Celý dům zaujme kvalitní novotou zářící fasádou a zejména restaurovanými pískovcovými sochami ve vrcholu čelního traktu do ulice. Majitel penzionu Pavel Nakládal uvedl, že do této práce zaangažoval předního místního kamenosochaře a restaurátora.

Domov skutečně poskytuje domácí atmosféru a tak vlastně napomáhá ke kompletnímu milieu celého festivalu Ludmily Čápkové.

(als)

CO MÁ FESTIVAL SPOLEČNÉHO S TENISEM?

Ačkoli to zprvu připadá absurdní, letošní festival má mnoho společného s tenisem. Domácí dobře vědí, že barman divadelního klubu pracuje také v areálu jedné kroměřížských tenisových kurtů, poblíž zimního stadionu a Kauflandu. Na tom by nebylo zas tak moc nic extra zvláštního, ale...

Ředitel a hlavní organizátor FEMADu v Poděbradech a zde moderátor panelových diskusí po jednotlivých představeních dr. Ladislav Langr stál v čele tenisové rady Českého tenisového svazu, byl čelním činovníkem středočeského tenisového svazu a dodnes je předsedou tenisového klubu v městě Poděbradky.

Spolutvůrci nejen tohoto PLKu novinářka působící v několika IT časopisech a spolupracovnice serverů seznam.cz a idnes Michaela Kadlecová a recenzent MF Dnes (a také textař, který právě obdržel za album Booong! Platinovou desku) Michal Stein jsou rovněž redaktoři nového life-stylového magazínu Tennis Arena, který je k dostání i v Kroměříži.

Ale zejména nemůžeme opomenout jednoho z hlavních sponzorů festivalu Ludmily Čápkové firmu EKL, která se zabývá výrobou a servisem tenisových i jiných sportovních povrchů.

(rts)

Za finanční podpory Ministerstva kultury, Zlínského kraje a Města Kroměříže MINISTERSTVO KULTURY Zlínský kraj	Generální sponzor: EKKL SPORTOVNÍ PVRCHY WWW.EKKL.CZ	Sponzoři: NADACE dětské kultury a sport NORMÁLNÍ JE POMÁHAT Poštovní spořitelna Zinear reklamní agentura KROMĚŘÍŽSKÁ REALITNÍ	Patroni představení: www.tiptyre.cz CHEMICAR TISKÁRNA KŘTINY A ZÁPĚTLA JELSIK
---	--	---	---